

คอลัมน์ 'รุ่นสาวรุ่นหนุ่ม' ฉบับนี้
ไม่มีรูปภาพวัยเด็กน่าเอ็นดู ภาพ
ครอบครัวก็ได้มาจากการถ่ายรูปด้วย
มือถือที่ไม่ใช่สมาร์ทโฟน และเป็น
ครั้งแรกที่พวกเขาพร้อมตัวกันถ่ายรูป
เพื่อลงใน 'พลอยแกมเพชร'

ส่วนรูปภาพที่ถ่ายกับเพื่อนๆ ก็ได้
มาจากการแท็กรูปจากเพื่อนผ่านเฟซบุ๊ก
ทั้งหมดนี้เป็นเพราะ 'เจ-จิณวัจน์
แก่นเมือง' ไม่ได้เกิดในครอบครัวที่พร้อม
ค้ำชูทรัพย์ แถมยังไม่ได้เกิดในร่างกาย
ที่สมบูรณ์แข็งแรง

แต่คุณค่าของชีวิตคนหนึ่งคนนี้
ช่างมากมายคู่ควรแก่การยกย่อง

ด้วยความดี ความกตัญญู
ความอุตสาหะหาความรู้อย่างสูง และความ
รักในภาษาศาสตร์

ทั้งหมดทั้งมวลนี้ ได้นำพาเด็ก
จังหวัดตรังคนหนึ่ง กลายมาเป็นนิสิตคณะ
อักษรศาสตร์ ชั้นปีที่ ๔ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย อย่างน่าภาคภูมิใจ

เมื่อจิณวัจน์เริ่มเล่าชีวิตวัยเด็ก
ภาพจำภาพแรกที่เขาเล่าอย่างมีความสุข
คือการเป็นเด็กชอบอ่านหนังสือ

"ผมเป็นคนชอบอ่านหนังสือมาก
ขนาดว่าไม่ยอมออกจากบ้านไปเที่ยวไหน
ชอบอ่านหนังสือในห้องตัวเอง ในห้อง
นอนจะมีหนังสือเต็มไปหมดเลย

...หนังสือทั้งหมดนี้ผมไม่ได้ซื้อ
เลยนะครับ เพราะไม่มีเงินซื้อ ผมได้มา
จากเวลาผมไปบ้านใคร ผมก็จะขอหนังสือ
ที่เขาไม่ใช่แล้วมา

...อย่างบ้านคุณป้า หนังสือเรียนที่
ลูกของป้าเรียนจบแล้ว แทนที่เขาจะเอา
ไปซังกิโยขาย ผมก็จะขอมาอ่านครับ

...ทุกคนพอเห็นผมขอ ก็จะมีใจดี
มาก ให้ผมมาหมดเลย

...ตอนเรียนป.๑ ผมก็จะได้อ่าน
หนังสือเรียนของป.๒ ป.๓ ด้วย"

จากเด็กโรงเรียนวัดเล็กๆ แถวบ้าน
ที่อยู่ไกลออกไปจากในเมือง เขามีความ
ฝันอยากเข้าเรียนที่โรงเรียนประจำจังหวัด
มีหรือคะที่นอนหนังสืออย่างเขาจะสอบ
ไม่ผ่าน

"ผมสอบเข้าโรงเรียนสภาราชินี
จังหวัดตรังได้ ซึ่งถือว่าเป็นโรงเรียนที่มี
ชื่อเสียงของจังหวัดตรังเลย แล้วเป็น
โรงเรียนรัฐบาล ค่าเทอมไม่แพง

...ถ้าเป็นโรงเรียนเอกชนก็คงเรียน
ไม่ไหว จ่ายค่าเทอมไม่ไหว เพราะครอบครัว
ค่อนข้างยากจน รายได้น้อย

...คุณพ่อ (ศักดิ์ชัย แก่นเมือง)
และคุณแม่(วิจิรา แก่นเมือง) มีอาชีพรับ
จ้างทำสวนยางพารา

...แล้วเป็นความโชคดีของผมมาก
ที่ได้เรียนโรงเรียนประจำจังหวัดที่นี่ เพราะ
เขามีโครงการส่งเสริมความสามารถเด็กๆ
ตลอด

...ผมได้เรียนภาษาอังกฤษกับอาจารย์
ฝรั่งเป็นครั้งแรก ประมาณ ๑ ปีผ่านไป
ผมเริ่มพูดภาษาอังกฤษได้

...และด้วยความที่เราเป็นคนชอบ
อ่านหนังสืออยู่แล้ว ก็ยิ่งไปไวมาก

...สักประมาณม.๒ ก็เข้ามาเป็น
เด็กเรียนดีระดับแนวหน้าของโรงเรียน
ได้รับเลือกเป็นตัวแทนโรงเรียนไปแข่งขัน
ทางวิชาการ ด้านภาษาอังกฤษกับโรงเรียน
อื่นตลอด เกือบทุกรายการการแข่งขัน
ก็จะกลับมาพร้อมแชมป์เสมอ

...ความโชคดีของผมอีกอย่างที่ได้
เรียนที่โรงเรียนนี้คือ ห้องสมุดที่กว้าง
ใหญ่มาก โอ้อ่างมาก หนังสือเยอะมาก